

ПИСМО

Съ нечути стѣпки въ тъмень край отмина
деньтъ, донесълъ зной изнойна жадъ,
и свела небесата, нощъ пустинна
лѣй сълзи надъ притихналия градъ.

И въ тази нощъ, на тебе посветена,
подъ ромона приспивенъ на дъжда,
заспива печалта ми, озарена
отъ спомена за твойто първо Да.